18/03/2020

Μητροπολίτης Χίου: “Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Εγκύκλιο εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος επ’ αφορμή όλων των προσφάτων εξελίξεων περί προσωρινής αναστολής των ιεροπραξιών στην ελλαδική επικράτεια με απόφαση της Ελληνικής Κυβερνήσεως λόγω της απειλής εξάπλωσης του κορονοϊού, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

“Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Ἂς ἀποδεχθῶμεν τήν κατάστασιν αὐτήν ὡς Κανόνα, τόν ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει Αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «κρίμασιν, οἷς Ἐκεῖνος οἶδεν», ἕνεκα «τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων», διά τά ὁποῖα ἡμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι.

Ἂς ἀντιμετωπίσωμεν τόν βαρύν αὐτόν Κανόνα πνευματικῶς, ὡς ἁρμόζει εἰς εὐσεβεῖς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἂς κλεισθῶμεν εἰς τήν οἰκίαν μας, τήν «κατ’οἶκον Ἐκκλησίαν» καί εἰς τό «ταμεῖον» μας, τόν χῶρον τῆς προσευχῆς μας καί ἄς προσευχηθῶμεν μετά μεγαλυτέρας ζέσεως καρδίας. Πατρικῶς ἐντελλόμεθα οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοί μας νά ἐπιτελοῦν εἰς τήν οἰκίαν των ὅλας τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου, ὑπέρ τῶν Ἐνοριτῶν των, οἱ δέ λαϊκοί πιστοί νά ἀναγιγνώσκουν τήν πρωΐαν τούς Ψαλμούς τοῦ Ἑξαψάλμου καί τό ἑσπέρας τό Μικρόν Ἀπόδειπνον μετά τῆς Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας μας”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Ἐν Χίῳ τῇ 17ῃ Μαρτίου 2020
Μνήμη Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡ. 42

«Τήν ἴδια ὥρα ὁ ἀρχιεπίσκοπος μάζεψε τούς παπάδες καί διέταξε νά κλείσουν ὅλες οἱ ἐκκλησίες, καί νά εἰδοποιηθοῦν τά ποίμνια πώς λειτουργία χριστουγεννιάτικη δέν θά γίνει, παρά θ’ἀγρυπνήσουν οἱ χριστιανοί ὅλοι στούς τοίχους ἀπάνω…. Ἔτσι γιόρτασαν οἱ Μεσολογγίτες τά Χριστούγεννα τοῦ 1822»

(Πηνελ. Δέλτα, Μεσολογγίτικα Χριστούγεννα).

Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Δοξάζομεν τόν Τριαδικόν Θεόν, ὁ Ὁποῖος «ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγε».
Δοξάζομεν τόν Τριαδικόν Θεόν, ὁ Ὁποῖος ἐποίησεν τόν ἄνθρωπον «κατ’ εἰκόνα καί καθ’ὁμοίωσίν Του».
Δοξάζομεν τόν Τριαδικό Θεό, ὁ Ὁποῖος, παρά τήν παρακοήν μας καί τήν πτῶσιν μας «οὐκ ἀπεστράφη τό πλάσμά Του εἰς τέλος, ὅ ἐποίησε, οὐδέ ἐπελάθετο ἔργου χειρῶν Του».
Δοξάζομεν τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος «μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβε, Θεός ὢν κατ’οὐσίαν» καί «ὅλως ἦν ἐν τοῖς κάτω καί τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν».
Δοξάζομεν τόν Θεάνθρωπον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος «γενόμενος

ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», «κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καί συνέτριψε μοχλούς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων», «ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καί ὁδοποιήσας πᾶσι σαρκί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν».
Δοξάζομεν τόν Θεόν, «ὑπέρ πάντων ὧν ἴσμεν καί οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καί ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων».

Εἰς τό πλαίσιον αὐτῆς τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ «πάντων ἕνεκεν», ἀντιμετωπίζομεν καί τήν προκύψασαν δοκιμασίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοῦ ποιηθέντος ὑπό τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἐξ ἑνός αἵματος (πρβλ. Πράξ. ιζ΄, 16), ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπό τόν Covid 19 (κορoναϊόν).

Τήν ἀντιλαμβανόμεθα ὄχι ὡς ὀργήν τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, διότι «ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν», ἀλλ’ ὡς πνευματικήν εὐκαιρίαν ἐνισχύσεως τῆς πίστεώς μας, ἀσκήσεως τῆς ὑπομονῆς μας, καλλιεργείας τοῦ προσευχητικοῦ μας ἤθους καί κυρίως μετανοίας.

Ἅπαντα αὐτά τά πνευματικά ἀγαθά δυνάμεθα νά ἀποκτήσωμεν ἀπό τήν ὑφισταμένην κατάστασιν. Καί ἔν ἀκόμη• νά συνειδητοποιήσωμεν τήν ἀδυναμίαν τῆς βαβελικῆς μας οἰήσεως, τήν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ διάθεσις αὐτονομήσεώς μας ἀπό τόν Θεόν, ἀπέναντι εἰς τήν ἰδικήν Του παντοδυναμίαν. Διότι «βοηθός καί σκεπαστής» δι’ ἡμᾶς εἶναι ὁ Θεός.

Πρός τούτοις, ὅμως, ὀφείλομεν νά πορευώμεθα καί κατά τάς ἐντολάς Του, ὅπως ἔχουν εὐκρινῶς διατυπωθῆ εἰς τό θεόπνευστον κείμενον τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εἰδικώτερον ὀφείλομεν:

α). Σεβασμόν πρός τούς ἁρμοδίους ἐν τέλει ὄντας, ἤτοι τούς ἄρχοντας ἡμῶν, διότι «πᾶσα ψυχή ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω» (Ρωμ. ιγ΄, 1).
β). Ἐμπιστοσύνην πρός τούς ἐπιστήμονας Ἰατρούς καί ὅλον τό Νοσηλευτικόν Προσωπικόν, οἱ ὁποῖοι θυσιαστικῶς παρέχουν τάς ὑπηρεσίας των καί δι’ αὐτό τούς εὐγνωμονοῦμεν προσευχόμενοι δι’ αὐτούς, διότι «Κύριος ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις Αὐτοῦ» (Σοφία Σειράχ λη΄, 6) καί «τίμα τόν ἰατρόν πρός τάς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καί γάρ αὐτόν ἔκτισε Κύριος» (Σοφία Σειράχ λη΄,1).
γ). Ὑπακοήν εἰς τήν Ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, Αὐτός ὁ Κύριος παρατεινόμενος εἰς τούς αἰῶνας, ὁ ἀπερίσειστος στῦλος καί τό ἀκλόνητον ἑδραίωμα τῆς Ἀληθείας. Ὑπακοή καί εἰς τούς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι φέρουν τό βάρος τῆς εὐθύνης ἐνώπιον τοῦΘεοῦ διά τήν πνευματικήν καί σωματικήν ὑγίειαν τοῦ ἐμπεπιστευμένου εἰς αὐτούς λογικοῦ ποιμνίου «πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες·

ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο» (Ἑβρ. ιγ΄,17). Μή λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἀνυπακοή ἐστέρησεν τούς πρωτοπλάστους ἀπό τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου.

Εἰς τό πλαίσιον, λοιπόν, τῶν μέτρων ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀναφυείσης αὐτῆς καταστάσεως ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τοῦ ὑπ'ἀρ. 1371/619/17-3-2020 Ἐγκυκλίου Σημειώματος καί συμφώνως πρός τήν παράγραφον 8 τοῦ Δελτίου Τύπου τῆς Ἐκτάκτου Συνεδριάσεως Αὐτῆς τῆς 16-3-2020 ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς τό ὑπ'ἀρ. 872/τ. Β΄/16-3-2020 Φ.Ε.Κ., τό ὁποῖον περιλαμβάνει τήν ὑπ' ἀρ. 2867/Υ1 Κοινήν Ὑπουργικήν Ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί Ὑγείας μέ θέμα: «Ἐπιβολή τοῦ μέτρου τῆς προσωρινῆς ἀπαγόρευσης τῆς τέλεσης κάθε εἴδους λειτουργιῶν καί ἱεροπραξιῶν στούς θρησκευτικούς χώρους λατρείας γιά τό χρονικό διάστημα ἀπό 16-3-2020 ἕως 30-3-2020», ὅπερ καί συνημμένως κοινοποιοῦμεν εἰς ὑμᾶς.

«Περίλυπος ἐγένετο ἡ ψυχή ἡμῶν ἕως θανάτου» (πρβλ. Ματθ. κστ', 38). Καλούμεθα πρό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος νά ἄρωμεν Σταυρόν μέγαν καί βαρύν, καθ'ὅσον ἡ μακράν τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καί τοῦ Ποτηρίου τῆς ζωῆς παραμονή ἡμῶν γεννᾷ θλίψιν καί ἄλγος καί ἀδυναμίαν. Εἰς τό θεοΐδρυτον Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας ἠθέλαμεν προσφύγει διά νά παρακαλέσωμεν δι' ὅλην τήν ὑφήλιον, διά τούς ἀσθενοῦντας, διά τούς ἰατρούς καί νοσηλευτάς, διά πᾶσαν ἀρχήν καί ἐξουσίαν ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν, ἡ ὁποία διαχειρίζεται μετ'εὐθύνης τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος, διά τόν φιλόχριστον Ἑλληνικόν Στρατόν, ὁ ὁποῖος δίδει εἰς τά ὅρια τῆς Πατρίδος γῆς τόν ὑπέρ πάντων ἀγῶνα.

«Εἰς τὴ θεία Εὐχαριστία ἡ Λατρεία τοῦ Χριστιανοῦ κορυφώνεται καὶ τελειώνεται, διότι κατ' ἐξοχὴν στὸ Μυστήριο αὐτὸ πραγματοποιεῖται ἡ βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη ἕνωση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν θεωμένη σάρκα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος, σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Κυρίου καὶ ὁ πιστὸς οἰκειώνεται τὴν αἰώνια ζωὴ τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνῶν ὁ πιστὸς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον» ἀφθαρτίζεται, ἀθανατίζεται καὶ σώζεται ἀπὸ τὴν σπουδαιότερη συνέπεια τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, τὸν θάνατο.

Στὴν Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας ὁ πιστὸς ὁμιλεῖ μὲ τὸν Θεό, δοξολογεῖ τὸν Θεό, εὐχαριστεῖ τὸν Θεό, ἀλλὰ μόνον στὴν θεία Εὐχαριστία ἐναγκαλίζεται τὸν Χριστό, συνουσιοῦται μὲ τὸν Χριστό, μείγνυται ἀμείκτως καὶ ἑνώνεται ἀσυγχύτως μὲ τὸν ἀγαπημένο Κύριο.

Εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξει κάτι ἐπιθυμητότερο γιὰ τὸν πήλινο, θνητὸ καὶ ἁμαρτωλὸ

ἄνθρωπο; Ὑπάρχει μεγαλύτερη φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν σάρκωσή Του καὶ τὴν συνεχῆ προσφορὰ τῆς θεωμένης καὶ ἔνδοξου σαρκός Του, γιὰ νὰ συμμετάσχουμε καὶ ἐμεῖς στὴ δική Του θέωση καὶ δόξα;» (Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, Θέματα Ἐκκλησιολογίας καί Ποιμαντικῆς).

Ἀλλ’ ὅμως δέν ἀπελπιζόμεθα. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχομεν, ἀλλά θαρροῦμεν ὁ Χριστός νενίκηκε τόν κόσμον (πρβλ. Ἰωάν. ιστ΄,33).

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Πρός τούτοις, ἐντελλόμενοι ὅπως τηρήσητε τά ὡς ἄνω διαλαμβανόμενα συνιστῶμεν εἰς ὑμᾶς καί τοῦτο: Εἴς τινας Ἱερούς Ναούς οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοί μας ἔχουν Προηγιασμένον Ἅγιον Ἄρτον διά τήν τέλεσιν τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Εἰς αὐτάς τάς περιπτώσεις ὁ Ἱερεύς θά τηρήσῃ ὁλοήμερον αὐστηράν ἄλαδον νηστείαν καί ξηροφαγίαν καί ἀνάγνωσιν τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου μετά τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως καί θά προσέλθῃ τήν ἐπομένην λίαν πρωΐ νηστικός εἰς τόν Ἱερόν Ναόν ὅπου καί ἐνδυόμενος ἅπασαν τήν Ἱερατικήν Στολήν τῶν σχετικῶν Ἀκολουθιῶν θά ἀνοίξῃ μετά φόβου Θεοῦ καί εὐλαβείας τό ἱερόν ἀντιμήνσιον καί θά καταλύσῃ ἐντός Ἁγίου Ποτηρίου ἅπαντας τούς Προηγιασμένους Ἁγίους Ἄρτους. (Αὐτονόητον εἶναι ὅτι αὐτό δέν ἀφορᾶ εἰς τόν Ἅγιον Ἄρτον τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὁ ὁποῖος φυλάσσεται εἰς τό Ἱερόν Ἀρτοφόριον καί ὁ ὁποῖος θά παραμείνῃ διά πᾶσαν χρείαν).

Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Ἄς ἀποδεχθῶμεν τήν κατάστασιν αὐτήν ὡς Κανόνα, τόν ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει Αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «κρίμασιν, οἷς Ἐκεῖνος οἶδεν», ἕνεκα «τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων», διά τά ὁποῖα ἡμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι.

Ἄς ἀντιμετωπίσωμεν τόν βαρύν αὐτόν Κανόνα πνευματικῶς, ὡς ἁρμόζει εἰς εὐσεβεῖς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἂς κλεισθῶμεν εἰς τήν οἰκίαν μας, τήν «κατ’οἶκον Ἐκκλησίαν» καί εἰς τό «ταμεῖον» μας, τόν χῶρον τῆς προσευχῆς μας καί ἄς προσευχηθῶμεν μετά μεγαλυτέρας ζέσεως καρδίας. Πατρικῶς ἐντελλόμεθα οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοί μας νά ἐπιτελοῦν εἰς τήν οἰκίαν των ὅλας τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου, ὑπέρ τῶν Ἐνοριτῶν των, οἱ δέ λαϊκοί πιστοί νά ἀναγιγνώσκουν τήν πρωΐαν τούς Ψαλμούς τοῦ Ἑξαψάλμου καί τό ἑσπέρας τό Μικρόν Ἀπόδειπνον μετά τῆς Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας μας.

Ἂς ἀποτελέσῃ ὁ Κανόνας αὐτός εὐκαιρία ὥστε ἕκαστος ἐξ ἡμῶν «ἐλθών εἰς ἑαυτόν»(Λουκ. ιε΄,17), νά ἀναμνησθῇ τῆς ὡραιότητος τοῦ οἴκου τοῦ Πατρός, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχομεν οὐσίᾳ καί λόγῳ καί ἔργῳ ἀπομακρυνθῆ, καί διά τῆς θυρανοιξίου τοῦ Παραδείσου μετανοίας, νά ὑποστῶμεν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην, ὥστε νά καταστῶμεν σύμμορφοι τῆς εἰκόνος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας.

Ἂς μελετήσωμεν, κατά τήν διάρκειαν τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, τόν θεῖον λόγον, τήν Ἁγίαν Γραφήν, «τά ἱερά γράμματα, τά δυνάμενα ἀνθρώπους σοφίσαι» (Β΄Τιμ. γ΄, 15), τούς βίους τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἕτερα πνευματικά κείμενα, τά ὁποῖα θά σταλάξουν «δρόσον Ἀερμών» (Ψαλμ. ρλγ΄, 3) εἰς «τάς κεκαυμένας καί χέρσους καρδίας» μας καί θά σβήσουν τήν δίψαν μας διά ὕδατος ἁλομένου εἰς ζωήν αἰώνιον (πρβλ. Ἰωάν. δ΄14).

Ἂς αἰθανθῶμεν διά τοῦ Κανόνος αὐτοῦ τόν πόθον τῆς ἐλάφου ἐπί τάς πηγάς τῶν ὑδάτων αὐτοῦ, τήν νοσταλγίαν τῆς προσελεύσεως μας εἰς τόν οἶκον τοῦ Πατρός μας, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ἀπό τόν ὁποῖον, ὅταν εἴχομεν τήν ἐλευθερίαν, πολλάκις ἀπουσιάζαμεν, ἐκλίναντες «τάς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις» (Ψαλμ. ρμ΄, 4) καί παραιτούμενοι τῆς βασιλικῆς προσκλήσεως τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ «γυναῖκα ἔγημα, ζεύγη βοῶν ἠγόρασα, ἀγρόν ἠγόρασα, ἔχε με παρῃτημένον» (Λουκ. ιδ΄18-20).

Ἂς ἀναφυῇ, διά τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ὁ θεῖος ἔρως τῆς προσελεύσεώς μας εἰς τό Ἅγιον Ποτήριον μέ τό ματωμένον κάλυμμα, ἐντός τοῦ ὁποίου φυλάσσεται ὁ «πολύτιμος μαργαρίτης» (Ματθ. ιγ΄, 45,46), ὁ θησαυρός τῆς ζωῆς ὅλου τοῦ κόσμου καί διά τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως νά προετοιμαζώμεθα ὥστε, ὅταν ἐπιστῇ παντευλόγητος καί πανευφρόσυνος αὐτή ἡμέρα, νά ἐπαναλάβωμεν:

«Ἰδού βαδίζω, γήινον τίποτα
δέν ἔχει μέσα ὁ λογισμός μου
γιατί μέ κάλεσε συντράπεζον
ὁ Λυτρωτής ὅλου τοῦ κόσμου»

(Γ. Βερίτη: Ὁ Κοινωνικός)

Ἄς ἐνισχύσωμεν τούς θεοσδότους δεσμούς τῆς οἰκογενείας μας, ἡ ὁποία ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερβολικῶς ἐξωστρεφοῦς ζωῆς καί συμπεριφορᾶς μας, ἐκλονίσθη μέ ἐμφανεῖς δυσμενεῖς συνεπείας εἰς τήν κοινωνίαν τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Πατρίδος μας.

Διά τήν ἐνίσχυσιν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Κανόνος, τόν ὁποῖον μᾶς ἐπέβαλεν ὁ Χριστός μας, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν παρέχει εἰς τούς πιστούς τάς ἑξῆς εὐκαιρίας:

α) Ὁ Ρ/Σ ΣΗΜΑΝΤΡΟ (93,1 FM, ἱστοσελίς: simantrochios.blogspot.gr ,
τηλ. 2271044040) θά μεταδίδῃ καθημερινῶς ὅλας τάς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, κατά τάς καθιερωμένας ὥρας.

β) Ὁ Ρ/Σ ΣΗΜΑΝΤΡΟ θά μεταδίδῃ ἑκάστην Κυριακήν, μετά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ Θεῖον Κήρυγμα τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου μέ θέμα: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ ΜΑΣ».

γ) Ὁ Ρ/Σ ΣΗΜΑΝΤΡΟ θά μεταδίδῃ τούς ὑπό ἀναστολήν Κύκλους Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς:
i) τῆς Γ.Ε.Χ.Α. ἑκάστην Τετάρτην καί ὥραν 11.00΄ καί
ii) τῆς Πνευματικῆς Ἑστίας «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΚΙΑΛΑΣ» ἑκάστην Παρασκευήν καί ὥραν 12.00΄.

δ) Ἡ ἱστοσελίς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν (www.imchiou.gr)
i) θά ἀναρτύῃ ἑκάστην Τετάρτην τά ἑβδομαδιαῖα μαθήματα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ὅλων τῶν βαθμίδων προκειμένου νά τά μελετοῦν τά Κατηχητόπουλα,
ii) ἑκάστην Παρασκευήν τό γραπτόν θεῖον κήρυγμα ἐπί τοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος τῆς Κυριακῆς.
iii) τακτικῶς κείμενα θεολογικοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου, καί
iv) ὁσάκις ἀπαιτηθῇ Ἐγκυκλίους καί Ἀνακοινώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν! Ἡ Ἐκκλησία μας μέσα ἀπό τίς δοκιμασίες Της πάντοτε ἐδοξάσθη. «Πολλά τά κύματα καί χαλεπόν τό κλυδώνιον• ἀλλ’οὐ δεδοίκαμεν μή καταποντισθῶμεν• ἐπί γάρ τῆς πέτρας ἐστήκαμεν. Μαινέσθω ἡ θάλασσα, πέτραν διαλῦσαι οὐ δύναται• ἐγειρέσθω τά κύματα, τοῦ Ἰησοῦ τό πλοῖον καταποντίσαι οὐκ ἰσχύει• …Ἐκκλησίαν Θεοῦ οὐκ ἰσχύεις καταλῦσαι. Ἀλλά πολεμεῖς

αὐτήν, οὐ δυνάμενος βλάψαι τόν πολεμούμενον…Σκληρόν γάρ σοι πρός κέντρα ὀξέα λακτίζειν. Οὐκ ἀμβλύνεις τά κέντρα, ἀλλά τούς πόδας αἱμάσεις• ἐπεί καί τά κύματα τήν πέτραν οὐ διαλύει, ἀλλ’αὐτά εἰς ἀφρόν διαλύονται, Οὐδέν Ἐκκλησίας δυνατώτερον, ἄνθρωπε» (Ἰωάννης Χρυσόστομος, Migne, 51, 427).

Καί πάλιν
Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

+Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ ΜΑΡΚΟΣ